

med Hensyn til Fremtiden overfor en saadan Beskatningsform som den, der bestaar i at forhøje Ejendomsskyldsskatten, maa jeg sige at det forekommer mig ikke nødvendigt at tage noget som helst Forbehold i saa Henseende. Jeg forbeholder mig min Stilling, ikke i Særdeleshed overfor disse Lovforslag, men min Stilling i al Almindelighed overfor den fremtidige Beskatning. Det forekommer det mig, vi alle maa gøre.

For øvrigt maa vi vel betragte det foreliggende Lovkompleks som et samlet Hele, hvorom der efter lange og trange Forhandlinger i det andet Ting er opnaaet Enighed. Det, der vilde kunne opnaas i et Landstingsudvalg, forekommer mig højst at være at gennemgaa Lovforslagene i Enkeltheder for at se, om der skulde være en eller anden redaktionel Fejl. Jeg tror ikke, det paa nogen Maade vil være muligt at røre ved Forslagenes Principper, saaledes som de foreligger vedtagne i det høje Folketing. Jeg betragter de der vedtagne Ændringer som Forbedringer. Det gælder særlig den Rateskala, som ogsaa er anerkendt fra andre Sider, og som er gennemført i Lovforslaget om Indkomst- og Formueskat til Staten. Der er ingen, der kan nægte, at de Spring, der nødvendigvis maatte blive i det Øjeblik, vi ikke havde gennemført Rateskalaen, virker ganske overordentlig uheldigt, og det er derfor heldigt, at man er kommet bort fra dem. Det samme gælder i høj Grad den foreslaaede Tillægsskat. Samtidig med at man har indført denne tekniske Forbedring i det Lovforslag, jeg kalder Hovedforslaget i hele Skattekompleset, har man oven i Købet nedsat Afgiften af de mindre Indkomster og er i Virkeligheden gaaet ret højt op, helt op til 8 000—10 000 Kr., før der finder nogen Forhøjelse Sted i Forhold til det Lovforslag, der er forelagt i Folketinget. Der er saaledes foregaaet en Forbedring paa to Punkter, hvad jeg glæder mig over. Det samme gælder for øvrigt ogsaa den Tillægsskat, som er vedtaget i Folketinget i Form af et Tillæg til Indkomst- og Formueskatten for 1919—20. Der var ikke saa lidt Opposition mod den Skat i Folketinget, men efterhaanden er man faldet til Ro derved, at man har foretaget den Ændring, at det bliver et Tillæg til selve Skattebeløbet, der paalignes. Jeg er i saa Henseende ganske enig med den højtærede Finansminister i, at dersom dette tilfredsstiller, kan man kun være glad ved det, thi ogsaa

her er de mindste Skatteindtægter undtagne fra en Merbeskatning.

Det ærede Medlem (Piper), der talte fra det konservative Folkepartis Side, udtalte, at det forekom ham, at Automobilskatten rettelig burde tilfalde Amtskommunerne. Ja, hvis Forholdet stiller sig saaledes, at Staten paa et senere Tidspunkt er i Stand til at give Slip paa en saadan Automobilskat, er jeg ganske enig med det ærede Medlem deri. Der er nemlig ingen Grænse for, som der slides paa Amternes og Kommunernes Veje. Mange Steder, hvor der har været foretaget Grundforbedringer, og hvor man ikke har set de store Sten, som ligger i Bunden af Vejen, i mange Aar, er disse i dette Øjeblik i Færd med at titte igennem rundt omkring. Det er ganske urimeligt, som der slides paa Vejene i de senere Aar i Kraft af den stærkt forøgede Automobilkørsel.

Det ærede Medlem nævnedes endvidere Udlændinges Beskatning. Man maa uvilkaarlig nære en vis Sympati for Tanken om Muligheden af en saadan Beskatning af de sikkert store Formuer, der besiddes af Udlændinge, som i dette Øjeblik opholder sig her i Landet. Men man kan paa den anden Side ikke være blind for, at der ogsaa findes en Del Danske rundt omkring i Udlandet, og at der derfor ganske sikkert overfor de Danske i Udlandet vil blive gjort Gengæld. Hvis man med nogen som helst Fordel kunde tage dette Spørgsmaal op til Drøftelse, maatte det sikkert ske ad international Vej og paa Basis af en international Ordning.

Endvidere nævnedes det ærede Medlem Andelselskabernes Beskatning. Dette er et Krav, der luftes, om jeg saa maa sige, hver Gang vi overhovedet drøfter Skattespørgsmaal, men jeg tror ogsaa, det bliver og bør blive ved dette. Der vil sikkert ikke være nogen Mulighed for at komme til en Beskatning af vore Andelselskaber, fordi det forekommer mig, at det skatteteknisk set ikke lader sig gøre. Det vil være en Dobbeltbeskatning, der virker meningsløst overfor Andelselskaberne, og de vil desuden altid være i Stand til at unddrage sig Skatten ved at undlade at etablere noget Overskud.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig længere ved de fremsatte Udtalelser, men paa min Gruppens Vegne anbefale Lovforslagene til hurtigt og uforandret Vedtagelse.